

BS"D

The Ethics of Social Media

R. Mois Navon

Beit HaKenneset Lev Efrat – Parshat Kedoshim 5782

This week's headlines touted the massive purchase of Twitter by Elon Musk for \$44B.¹ Business is business and people buy and sell things all the time, even for astounding amounts of money. That is not why this business deal is making headlines. The reason is because people are concerned about Elon Musk's promise of greater freedom of speech for the platform – as has described himself as a "free speech absolutist"² and indicating that he seeks unfettered free speech (חופש הביטוי בלתי מוגבל).³ Now, for a country that holds "the freedom of speech" so sacrosanct that it enshrined the right in its first amendment to the constitution, this begs the question: Why all the hullabaloo?

And let us not forget that freedom of speech is not only a value in the USA, it is enshrined in the UN declaration of human rights:

"Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers" ([Universal Declaration of Human Rights](#) (1948)—Article 19).

"לכל אדם הזכות לחופש דעה וביטוי ; זכות זו כוללת חופש להחזיק בדעות ללא הפרעה ולחפש, לקבל ולמסור מידע ורעיונות בכל אמצעי תקשורת וללא קשר לגבולות" (ההכרזה האוניברסלית בדבר זכויות האדם).

So, again, why is Musk's proclamation of more free speech causing so much hullabaloo?!

The answer is ethics.

Ethics is that field of study that sets as its goal not only to define moral values (i.e., what is right and wrong), but perhaps even more ambitiously (שאפתני), to define priorities between those moral values. So there is a value of free speech but there are also values that demand its limitation.

One such limitation comes in the form of what is known as “geneivat hadaat” which includes things like lies, fake news and other various manipulations. This has been a plague not only within Twitter but across all social media platforms. Against this type of “free speech” the Tosefta teaches:

תוספתא מסכת בבא קמא (ליברמן) פרק ז הלכה ח
שבעה גנבין הן הראשון שבכולם גונב דעת הבריות

That is quite astounding! I would have thought bank robbers would be held as worse thieves than manipulators, but no, people who spread fake news on social networks are worse!

The prohibition against geneivat hadaat is brought by the Ramabm, halacha l’maaseh:

רמב"ם הלכות דעות פרק ב הלכה ו
אסור לאדם להנהיג עצמו בדברי חלקות ופיתוי, ולא יהיה אחד בפה ואחד בלב אלא תוכו כבדו
והענין שבלב הוא הדבר שבפה, ואסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעת הנכרי, ... ואפילו מלה אחת
של פיתוי ושל גניבת דעת אסור, ...

And the Ritva shows that it is an issur d’oraita – based on a verse in our parsha of kedoshim:

חידושי הריטב"א מסכת חולין דף צד עמוד א
ואיסור גניבת דעתו של נכרי כתבו קצת רבותינו בשם בעלי התוספות ז"ל שהוא איסור תורה
דנפקא לן מדכתיב "לא תגנבו ולא תכחשו" וגו',

The reference to the verse pegs this as an inherent value, divined, as it were by the Creator Himself. That is to say, when we find a value in the Torah, a text believed to be the very will and word of the Creator, such a value is objectively true. It is held to be part and parcel of the laws of creation. This is unlike the moral values argued by people, which are, by definition, subjective in nature; and accordingly, given to abuse when inconvenient.

RSRH explains further on this verse:

רש"י הירש ויקרא פרשת קדושים פרק יט פסוק יא
לא תגנבו, ולא תכחשו, ולא תשקרו, ולא תשבעו - ... מדובר כאן באותם סוגים של גניבה, שקר
ושבועת שקר, היכולים לחזור בכל חיי המסחר והחברה; ולא עוד, אלא שיכולים הם להיות
האופי השליט באומה; ומתוך שהכל דָּשִׁים בהם, כבר ניטל מהם אות הקלון של הפשע; גדולה מזו,
הם נחשבים אומנות, הראויה לשבח ולכבוד. אך בעיני ה' הם שפלים ונבזים - כגניבה וכשקר
וכשבועת שקר פשוטים. עליהם מזהיר כאן דבר ה', הבא לקדש את עמו. בחיי המסחר והחברה: -

"לא תגנבו" אל תנהגו בערמה כדי לזכות ביתרון שלא כדין ; שהרי זה מושג הגניבה במשמעותו הרחבה. "גנב" קרוב ל"כנף": להעלים ; כל מעשה הנעשה בחשאי ושלא כדין - כבר נתקיימו בו סימנייה המובהקים של גניבה. ... והאמור בחיי המסחר אמור גם בחיי החברה. "לא תגנבו" כולל גם גניבת דעת. ... לא "יגנוב את דעתם" - במעשים או במלים - למען יכירו לו טובה שאין הוא ראוי לה (עי' חולין צד ע"א).

Here R. Hirsch, like the Ritva, equates physical theft with mental theft – which includes lying, fake news or any other manipulations that take place online. This negative value of “geneivat haddat”, then, places a strong counter force to the value of free speech. Free speech is not an “unfettered” value, but indeed must be restrained.

But there are also positive values which come higher on the scale of moral values. So, while freedom itself and free speech in particular are Jewish values, privacy, for example, is a fundamental norm in Judaism.⁴

The Rambam expresses the value of privacy in the prohibition against the abuse of free speech, halacha lemaaseh, as follows:

רמב"ם הלכות דעות פרק ז

הלכה א - המרגל בחבירו עובר בלא תעשה שנאמר "לא תלך רכיל בעמך", ...

So again it is worthy of note that the moral value here is seen as inherently, objectively, valuable since it is the word of the Creator.

And what exactly is a “rachil”:

הלכה ב - אי זהו [1] רכיל זה שטוען דברים והולך מזה לזה ואומר כך אמר פלוני כך וכך שמעתי על פלוני אף על פי שהוא אמת הרי זה מחריב את העולם,

Picking up on this severe language of “destruction” as the outcome of invasion of privacy, the Pele Yoetz explains that there is *mutual* demand on the individual who wants to keep his matters private (e.g., don’t *tell* people things you don’t want to get posted on twitter) and a demand on others to not forward things (e.g., on twitter) that are private:

פלא יועץ (מאה 19), אות סוד [צוטט בחשוקי חמד ב"ב ד].

כתב שיש להזהר שלא לגלות סודו לשום אדם, ... צריך לזהר שכשמדבר מסתורין עם בני ביתו כי לפעמים מגידים לאדם מה שיחזו מחמת אזניים שבקיר, ... ונפיק חורבא ורעה רבה ושומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו.

So he is saying that one who does not keep **his own** private matters private causes destruction and great evil. But he goes even further regarding those who disseminate private matters:

... ואמרו באידרא קדישא דמאן דמגלי רזין כאילו קטיל גוברין וכאלו פלח לע"ז, ... ופוק חזאי מאי סליק ביה, וכמה [רע] מגיע על אותם המחטטים ומחפשים לידע סוד אחר על ידי שמיעה אחרי הכותל, או גניבת דעת, או פתיחת איגרות וידוע חרם דרגמ"ה על זה, עכ"ד.

Disseminating private matters is like murder and idol worship – both mitzvot that are, of course, yehareg ve'al ya'avur. I don't think it is possible to use more strong language to make this point that abuses of free speech are very grave. The Pele Yosetz is here saying that spreading gossip is a sin that one should rather die than commit!

So we the value of free speech, but the value of privacy is higher than it, overrides it.

But invasion of privacy and its dissemination are not the only ways that free speech must be reined in. There is also the incitement (hasata), which is a big concern being voiced by Jewish groups concerned with Musk's "unfettered free speech" claim. Interestingly, while Judaism is very concerned with maintaining the value of privacy high on the scale of values to be guarded, it makes an exception when it comes to public welfare (shlom hatzibur).⁵ That is, anything that with disrupt the public welfare are taken so seriously that invasion of privacy is not only warranted, it is mandated. This is learned from the following Gemara (San. 67a):

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף סז עמוד א [עם חברותא]

משנה. המסית - זה הדיוט. והמסית את ההדיוט [כיצד היא הסתה?] אמר: יש יראה [אליל ע"ז] במקום פלוני, כך אוכלת, כך שותה, כך מטיבה [לעובדיה], כך מריעה [עושה רעה לאלו שאינם עובדים אותה]. כל חייבי מיתות שבתורה אין מכמינין [מחביאים ואורבים] עליהם, חוץ מוז [שמעמידן ליה מארבין אחורי הגדר לשמוע דבריו - רש"י].

So there is a value of freedom of speech, but there are greater values of preventing geneivat hadaat, of protecting privacy, and even that is overridden by the value of maintaining a harmonious society (shlom hatzibur).

Conclusion

To conclude, while Judaism greatly values freedom in general and free speech in particular, it also understands very well that these values can also be abused if not framed within ethical principles that seek the greater welfare and harmonious functioning of society at large. However, we will only truly achieve a harmonious society when these ethical principles are valued as objective truths, values that are not given to concession. This will only take place when the world understands that the Torah is from heaven. And this will only take place when the world understands that there is a divine law giver in heaven. And this, of course, will only take place with the coming of the Mashiach, BBH.